

meie köikide kohta (1 Thess. 5, 11): „Maenitsege ennast isse keskis ja öppetage teine teist!“ — ja veel (Ebr. 3, 13): „Maenitsege teine teist iggapääv, ni kuna kui tänapääv ünnimetatakse!“ — Üsamat egga kallimat asja ei või olla, kui sedda, et innimese hing pöördatse surmast ellusse, waemist rahuuse, igawessest kahjust ünnistusesse! Ma'p teaks parremat tööd egga surremat kütust! — Agga mis on väljetham, kui holetus hingedede pärast! Eks se olle kui surremata us ja kui kuustumata tulli süddames, kui südda rindus meie vastu tunnistab: „Sa ollekśid wõinud ligqimesse hing aidata, hea öppetusse ja valvega Jeesusse Kristusse jure sata, kes on pattustie Ünnistegija, — agga sa posse temma hingest hoolinud; sū jääb sinu peale!“ Pühha Jummal ütleb selgeste: (Esf. 3, 18) Kui ja väla innimest ei maenitse, et ta pöraks ärra omma väla te pealt, et sa saakśid tedda ellus piddada; siis peab sesamia väl kül surrema omma üllekohtu pärast, agga sinu käest tahhan ma temma verd küssida! —

Wimaks öppime Mona sare lessest veel ennam: Temma holetus jäi kül mehhе surma süüks, agga temma triuus misga ta pärast walwas ja walgust andis on eht mitme saa innimeste ellu surmast peastuid! — Olled sa tänu tuimussega palju kahju teimid, wata veel on saad ja tubhan-

ded ümberringi, sedda wōid ellu pole juhatada, hukkatusest välja aidata ja peästa. Maenitse ja öppeta neid julgussega, agga ka armastussega! te nende silmad lahti, et näevad häddä liggi ollewad! rägi neile Jeesusse Kristusse, kes pattusid armastab! ärra hääbene mitte omma Jõsandat ülestunnistades! Mõtse Mona sare lessje naese ja temma lambi peale! Minne ja te nöndasammuti head! —

2. Unnenäggu pühhapäwa hommikul.

Haigus on innimesel raskeks koernaks; ihhu peab selle al äggama, et kül hing rõmunistust leibab Jummalal armist. Agga kui siis ihhu hakkab töriive järrel toibuma, kui tunneme et waev wähheneb, kui liikmed uit rammu savaad, et wōine neid särutada, — oh luggija! eks olle nönda, et hing meie sees siis tänu viskab Jummalale, ja mitte üksi hing, waid ihhu ka? — Se muulast tehtud hõne, eks segi olle siis uit himmu täis, et ennast tahhaks Jummalale ohwriks anda? et werri soonte sees ja süddame tulsuminne rindus tahhaks meid kiskuda ülesse taeiva pole? — Oh töoste, se posleks riistis innimenne, kes haigusse järrel sedda enne see ei olleks tunda sanud; selle silmad on veel kuni Jum-